

Holger K. Nielsen (SF):

Hvis vi skal fortsætte vores bekendelser om fortidige synder, vil jeg sige, at vi har bestemt heller ikke fortrudt, at vi undlod at stemme for 10-punkts-programmet. Vi mener, at det har været et spring til flere forskellige fornuftige ting, men jeg vil tage udgangspunkt i nogle bemærkninger, som fru Elisabeth Arnold kom med.

Jeg synes, hun havde nogle rigtige betragtninger om, at dette er en ny form for uddannelse. Det bliver somme tider lagt op, som om betalt frihed til uddannelse betyder, at oplysningsforbundene nu skal have flere kunder i butikken, at nu skal højskolerne have flere kunder i butikken, og at enkeltfagskurserne skal have flere kunder i butikken. Det skal de også, men jeg synes, det er vigtigt i den videre debat at have øje for, at vi er i gang med at opbygge en ny kvalitativ form for uddannelse, og at dette for det første stiller særlige krav til os, og for det andet må vi have et vist ambitionsniveau.

O. k., vi har accepteret, at man starter på et forholdsvis lavt niveau. Det tror jeg er klogt af mange forskellige grunde, for når man opbygger en ny uddannelse, skal de folk, der arbejder i marken, have tid til at planlægge og tid til at forberede starten.

Men det er også vigtigt, at man har en vis sikkerhed for, at uddannelsen bliver udbygget, og i så henseende er jeg tilfreds med, at kulturministeren ikke er enig med den konservative ordfører, som havde den opfattelse, at de 50 mio. kr. var for alle 3 år, men samtidig må jeg sige, at efter vores opfattelse er det vigtigt, at man udbygger, at man ikke nøjes med dette meget lave ambitionsniveau, men at man har en plan om at udbygge, og det ville måske være en idé at starte i mindre geografiske områder. Det vil jeg gerne høre kulturministerens bemærkninger til, for hvis man spreder en forholdsvis lille sum over hele landet, kan det blive til, at der kommer en kursist ind på et enkeltfagskursus her og en kursist ind på et AOF-kursus dér, og det er jo ikke det, der er meningen med det.

Meningen er netop, at vi skal have gang i en uddannelse, som batter, dels i forhold til de mange mennesker, som kun har en kort uddannelse, dels fordi det er nødvendigt med demokratiske tiltag i dette samfund. Et af de vigtigste formål med betalt frihed til uddannelse er efter vores opfattelse, at det er afgørende for yderli-

gere demokratisering af samfundet, og derfor er det vigtigt, at det bliver bygget planmæssigt op og bliver bygget gradvis op, men at det faktisk bliver bygget op.

Behnke (FP):

Jeg skal gøre det forholdsvis kort her i anden runde.

Jeg kunne forstå på fru Jytte Andersen, at man var i tvivl hos Socialdemokratiet om, hvorvidt Fremskridtspartiet vil votere for eller imod dette forslag, når det kommer til tredje behandling. Der skal ikke herske nogen tvivl: Fremskridtspartiet vil stemme nej til forslaget, og jeg håber selvfølgelig, at både SF og Socialdemokratiet også vil gøre det, for så har vi en chance for at få lovforslaget afvist.

Duetoft (CD):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at gå op i anden omgang, men fru Jytte Andersen var i tvivl om, hvad vor holdning var. Jeg sluttede med at sige, at vi ville se positivt på det i udvalget, og da ministeren har taget os til indtægt, går jeg ud fra, at alle de indvendinger, jeg havde i mit indlæg, vil kunne fejes væk af ministeren ved dokumentation i udvalget, og så kan vi stemme for det, når det ikke medfører de problemer, som jeg nævnte.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Fru Jytte Andersen sagde i anden omgang, at hun mente, jeg havde det dårligt i dag. Tværtimod, jeg er overordentlig lykkelig over, at der nu på Folketingets bord ligger et egentligt lovforslag, som udmønter – undskyld, jeg siger det – endnu et af 10-punkts-programmets punkter, og som har det helt præcise sigte at give en gruppe af medborgere en bedre mulighed for at modtage uddannelse. Det er derfor, jeg i dag tillader mig at konstatere, at selv om Fremskridtspartiet stemmer imod og Socialdemokratiet følger Fremskridtspartiet og stemmer nej til forslaget, kan jeg leve med det. Men jeg vil se det.

Jeg må sige til fru Jytte Andersen, hvad jeg glemte i første omgang: Her er ikke tale om noget aftalebrud, for fru Jytte Andersen og jeg har ikke nogen aftale. Det indgår regeringen ikke med personer, det indgår den med partier. Hvad der derimod er rigtigt, er, at jeg undervejs – jeg synes endda ret grundigt og en overgang